

E 3/2015

Tekijä:
Sosiaalidemokraattinen ryhmä

Vastaanottaja:
Pohjoismaiden hallitukset

Dnro 15-00108-2

Pohjoismaiden hallituksille

Kirjallinen kysymys tulevaisuuden tasa-arvopolitiikkaa käsittelevän Pohjoismaisen foorumin seurannasta

Pohjoismainen foorumi Malmö 2014 – *“New Action on Women’s Rights”* oli menestys. Sen järjestivät pohjoismaisen naisliikkeen järjestöt Islannista, Norjasta, Ruotsista, Suomesta ja Tanskasta

Tuhannet aktivistit, järjestöt, poliitikot ja muut toimijat kokoontuivat 12.–15. kesäkuuta 2014 käsittelemään tulevaisuuden tasa-arvopolitiikkaa. Konferenssin lähtökohtana olivat kansainväliset velvoitteet, kuten YK:n yleissopimus naisten oikeuksista, Pekingin julistus ja Pekingin toimintaohjelma.

Malmön konferenssi johti muun muassa oheisen Feministiset sopimukset ja vaatimukset -päätösasiakirjan laatimiseen, joka sisältää useita ehdotuksia ja vaatimuksia Pohjoismaille tasa-arvon vahvistamiseksi ja edistämiseksi¹.

Pohjoismainen naisliike haluaa kaikkien käyttävän päätösasiakirjaa edistämään kehitystä, jonka myötä kaikkien naisten tulee elää ilman pelkoa ja väkivaltaa, jokainen nainen omistaa kehonsa ja seksuaalisuutensa, jokainen rasmin ja syrjinnän ilmenemismuoto kohtaa vastustusta, ja naisliike pitää hallituksia vastuullisina huolimatta niiden poliittisesta kokoonpanosta.

Tässä joitakin tärkeimpiä vaatimuksia päätösasiakirjasta:

- Pohjoismaiden valtioiden talousarviot sekä kuntien ja alueiden talousarviot integroidaan tasa-arvoisiksi, niin että sukupuolinäkökulma tehdään näkyväksi taloudellisissa päätöksissä ja tasa-arvopoliittisia tavoitteita seurataan ja ne asetetaan uusien panostusten perustaksi sekä sisällytetään Post 2015 -asialistalle.
- Pohjoismaiden hallitukset ryhtyvät konkreettisiin toimenpiteisiin naisten ja miesten välisten tuloerojen vähentämiseksi ja valvovat työn etenemistä.

Ks. <http://nf2014.org/wp-content/uploads/2013/02/Feministiset-Sopimukset-ja-Vaatimukset.pdf>

- Pohjoismaiden hallitukset ratifioivat Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja lähisuhdeväkivallan ennaltaehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus). Poliisi- ja oikeuslaitos saavat koulutusta naisiin kohdistuvan väkivallan kysymyksissä ja resursseja annetaan rikollisuuden torjuntaan ja oikeuskäsitelyihin.
- Pohjoismaiden viranomaiset keskittyvät enemmän väkivallan ja hyväksikäytön perimmäisiin syihin. Ehdotamme ennaltaehkäisyyn keskitettyjä kansallisia kampanjoita, joissa yhteiskunta osoittaa nollatoleranssia väkivaltaa ja naisten alistamista kohtaan ja joissa lisäksi ehkäistään syyllisyyttä ja häpeää. Kampanjoiden tulee myös tuoda julki väkivallan ja naisprostituution perimmäisiä syitä. Väkivallan uhreiksi joutuneille naisille on taattava tietoa oikeuksista ja saatavilla olevasta avusta. Raiskaus tulee määritellä suostumuksen puutteeksi.
- Pohjoismaiden hallitukset toteuttavat vanhempainvakuutusjärjestelmän, joka johtaa naisten ja miesten väliseen yhdenvertaiseen vastuuseen lastenhoidosta. Niin ikään tulee taata laadukas julkinen päivähoito ja vanhustenhuolto.
- Pohjoismaiden hallitukset laativat lakeja naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ehkäisemiseksi, joihin sisältyy seksikaupan kriminalisointi ja ellei sellaista lainsäädäntöä vielä ole olemassa, kehitetään vahvat vetäytymisstrategiat, joiden avulla naiset voivat jättää prostituution, ja vahvistetaan poliisin ja oikeuslaitoksen edellytyksiä asettaa syytteeseen seksipalveluja ostavat henkilöt ja parittajat sekä toimia järjestäytyntä rikollisuutta vastaan.
- Pohjoismaiden hallitukset asettavat selkeät tavoitteet naisten todellisille mahdollisuuksille harjoittaa kansalaisuuttaan ottaen erityisesti huomioon syrjäytymisvaarassa olevien ryhmien tarpeet ja heihin kohdistettavat panostukset. Viranomaiset priorisoivat naispoliitikkoihin ja muihin julkisuudessa esiintyviin naisiin kohdistuvan verkkovihan ja häirinnän torjuntaa.
- Pohjoismaiden hallitukset rahoittavat naisjärjestöille annettavan toimeksiannon, jolla naisten oikeuksien yleissopimusta ja Pekingin toimintasuunnitelmaa tehdään tunnetuksi ja poliittisia vaikutuksia näkyvöitetään.

Edellä esitetyn nojalla esitetään seuraava kysymys:

Miten hallitukset käyttävät Pohjoismaisen foorumin päätösasiakirjaa tasa-arvotyössään?

Kööpenhaminassa 4. kesäkuuta 2015

Pohjoismaiden neuvoston sosiaalidemokraattinen ryhmä

<i>Annette Lind (S)</i>	<i>Leif Lahn Jensen (S)</i>
<i>Christian Beijar (ÅSD)</i>	<i>Lennart Axelsson (S)</i>
<i>Eva Sonidsson (S)</i>	<i>Marit Nybakk (A)</i>
<i>Guðbjartur Hannesson (A)</i>	<i>Per Rune Henriksen (A)</i>
<i>Irene Johansen (A)</i>	<i>Phia Andersson (S)</i>
<i>Ineqi Kielsen (S)</i>	<i>Pyy Niemi (S)</i>
<i>Jorodd Asphjell (A)</i>	<i>Rikard Larsson (S)</i>
<i>Karen J. Klint (S)</i>	<i>Ruth Mari Grung (A)</i>
<i>Karin Gaardsted (S)</i>	<i>Anders Karlsson (S)</i>
<i>Knut Storberget (A)</i>	

Pohjoismaiden neuvosto

E 3/2015

Tekijä:
Sosiaalidemokraattinen ryhmä

Vastaanottaja:
Pohjoismaiden hallitukset

Dnro 15-00108-2